

Vážený pan
Jan Hamáček
ministr vnitra
Ministerstvo vnitra ČR
Nad Štolou 936/3
170 34 Praha 7

V Praze dne 8. 11. 2019

Vážený pane ministře,

obracíme se na Vás v souvislosti s dopisem ministra ochrany občanů Řecké republiky, p. Michalise Chrysochoidise, který Vám byl adresován v září tohoto roku a který byl Vámi ponechán bez odpovědi. Dle informací, které včera poskytl server hlidacipes.org, a které jsme si následně ověřili v řeckojazyčných sdělovacích prostředcích, jakož i na samotných webových stránkách Ministerstva ochrany občanů Helénské republiky (<http://www.mopocp.gov.gr/main.php?lang=GR>) se p. Chrysochoidis obrátil na své resortní kolegy z členských zemí EU se žádostí o pomoc při řešení problému rychle rostoucího počtu žadatelů o azyl v řeckých azylových zařízeních. Řecko v tuto chvíli situaci navzdory finanční a expertní pomoci z EU nezvládá, a to mj. kvůli problematickému přístupu Turecka k plnění migrační dohody s EU z r. 2016 a v posledních týdnech bohužel také kvůli zhoršení bezpečnostní situace na Blízkém východě daném tureckou invazí do Sýrie.

Řecko se potýká s dramatickým nárůstem počtu žadatelů o azyl, mezi nimiž je v tuto chvíli již více než 4 000 dětí a nezletilých bez doprovodu. Možnosti Řecka nejsou neomezené a ze zpráv z utečeneckých táborů, dostupných na stránkách řeckého Ministerstva ochrany občanů, vyplývá, že zejména nezletilí a děti patří mezi jejich nejohroženější obyvatele. Existuje reálné nebezpečí, že se stanou oběťmi násilné trestné činnosti. Řecko se snaží podmínky pro život v azylových zařízeních zlepšovat (nezletilé osoby a děti jsou očkované, probíhá snaha začlenit je do vzdělávacího procesu). Navzdory tomu utečenecké tábory trpí přelidněností, materiální nouzí, špatnými hygienickými podmínkami, apod.

P. Chrysochoidis žádá své partnery v EU o poskytnutí pomoci při relokaci části těchto osob a navrhuje také konkrétní počet, který by každá země EU mohla přijmout, aby se situaci v Řecku podařilo stabilizovat. V případě ČR navrhuje řecká strana nijak závratný počet 40 osob. Jak se ovšem před několika dny p. Chrysochoidis vyjádřil, dosud od svých partnerů v Evropě obdržel dohromady jen jednu (!) odpověď.

Obracíme se na Vás, pane ministře, abyste se zasadil o poskytnutí pomoci našemu partnerovi v EU a spojenci v NATO, který o ni žádá. Zemi, s níž nás pojí dlouhodobé přátelské vztahy a v mnoha ohledech velmi podobná historie. Apeluji na Vás, abyste se zasadil o poskytnutí pomoci 40 nezletilým a dětem bez doprovodu, z nichž mnohé za sebou mohou mít traumatizující zážitky z válečných oblastí, nebezpečnou cestu a život bez bližních v cizím prostředí.

Nacházíme se na prahu třicátého výročí Sametové revoluce, která naší vlasti přinesla svobodu a demokracii a ukončila čtyři dekády trvající komunistickou totalitu. Mimochodem, po celých jednačtyřicet let jejího trvání poskytovaly země svobodného světa uprchlíkům z ČSSR politický azyl. Naše země, která má s emigrací dlouhou a bolestnou zkušenost i z jiných období dvacátého století, kdy ji opouštěly desetitisíce lidí v ohrožení, následně po Sametové revoluci ukázala, že lidi v nouzi umí i přijímat. Vzpomeňme na války v bývalé Jugoslávii, odkud k nám přicházely tisíce uprchlíků různých národností a vyznání, o něž se ČR dokázala postarat, navzdory daleko skromnějším možnostem, než má dnes. Řada z nich v ČR zůstala a jsou dnes integrovanými členy společnosti, kteří se plnohodnotně podílejí na jejím rozvoji. Ještě dříve, v první polovině

20. století, Československo z popudu prezidenta Tomáše G. Masaryka přijala téměř 30 tisíc běženců z Ruska. Byla to doba, kdy se samotné české země vzpamatovávaly z krutých dopadů první světové války a přesto nová republika nabídla uprchlíkům ze SSSR útočiště, poskytla jim nový život, stipendia, vzdělání. Masaryk věděl, že vzdělaní lidé pomohou pozvednout i nový stát. A ti se zařadili jako řádní občané do majoritní společnosti. Na konci 40. let pak Československo poskytlo nový domov 13 tisícům uprchlíků z občanskou válkou zmítaného Řecka. Mezi nimi bylo několik tisíc dětí. Také oni se stali nedílnou součástí české společnosti a dosud se svébytně podílejí na národnostně pestrém obrázku současné ČR.

Pane ministře, prosíme Vás, abyste v předvečer 17. listopadu ukázal, že jeho ideje nejsou mrtvé a že pojmy jako solidarita, soucit nebo láska k bližnímu, nám nejsou cizí. Naše země má bezesporu potenciál postarat se o daleko větší počet, nežli jen 40 lidí. Vyhovme však alespoň této žádosti s podobnou nezištností, jakou prokázal sir Nicolas Winton při záchraně 669 dětí z okupovaného Československa v r. 1939. Historie naší země je s uprchlictvím neodmyslitelně spjata a při našem současném blahobytu nadešel čas, abychom prokázali, že lidem v nebezpečí a nouzi umíme otevřít náruč.

Věříme, že Vás tento dopis nenechá chladným, a budeme se těšit na Vaši odpověď.

Mgr. Georgi Bečev, Ph.D.

zástupce bulharské menšiny v Radě vlády ČR pro národnostní menšiny

Mgr. Lenka Kopřivová

zástupkyně chorvatské menšiny v Radě vlády ČR pro národnostní menšiny

Eugenie Číhalová

zástupkyně ruské menšiny v Radě vlády ČR pro národnostní menšiny

Adriano Mandilas

zástupce řecké menšiny v Radě vlády ČR pro národnostní menšiny

Za Českou společnost novořeckých studií, z.s.

Mgr. Nicole Votavová Sumelidisová, Ph.D. (předsedkyně)

Mgr. Dita Vořechovská (tajemník)

Mgr. Martin Surovčák (pokladník)

Za nadační fond Hellenika

Vangelis Liolios (předseda)

Za Lyceum Řekyň v České republice

Eva Lioliu (předsedkyně)